جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
یک‌شنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۵ - ۵ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸
سال بیست‌وهشتم - شماره ۷۷۴۷ - ۱۲ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

وقتی شرکتی کار خود را درست انجام نداده است و زیان‌ده بوده است دلیلی ندارد که به مدیر آن شرکت پاداش هم داده شود

پزشکیان: پاداش «زیان‌رسانی» نمی‌دهیم

رئیس سازمان بازرسی: در سال ۱۴۰۴ مبلغ ۱۰۴ میلیارد تومان پاداش به اعضای هیئت‌مدیره و مدیران عامل شرکت‌های زیان‌ده دولتی و وابسته به دولت پرداخت شده است

● وحید عظیم‌نیا | دبیر گروه اقتصادی | صفحه ۴

خواب امریکایی «خروج بی‌توافق»!

ایران و امریکا هر دو، از پایان جنگ حرف می‌زنند، اما یکی (امریکا) می‌خواهد بدون توافق خارج شود و دیگری (ایران) اگر این پایان بدون تضمین و ادامه وضع «نه جنگ و نه صلح» باشد، خود را آماده خواهد کرد که هزینه‌ای بزرگ به طرف مقابل تحمیل کند. این دو نگاه متفاوت به پایان جنگ، نه‌تنها مسیر دیپلماسی را پیچیده‌تر کرده بلکه می‌تواند بذر بی‌ثباتی تازه‌ای را در معادلات امنیتی منطقه بکارد | صفحه ۱۱

سرمقاله

غلامرضا صادقیان | سردبیر

چه کسی جنگ را می‌برد؟!

پرسش پربسامد این روزها و پس از آن‌که رئیس‌جمهور امریکا گفت «نیازی به توافق نداریم» این است که «تاکتیک ایران» در مقابل آن چیست؟ و «سرانجام چه کسی جنگ را می‌برد؟» با آن‌که پاسخ فوری و قوی، در خود واکنش ترامپ است که نشان می‌دهد او از تبدیل قدرت نظامی به پیروزی سیاسی ناتوان شده است و اکنون پرستیژ «توافق نمی‌خواهم» او شاهدی قوی بر ناتوانی در پیروزی سیاسی است، ولی می‌خواهم با آموزه‌های دینی خودمان نشان دهم چرا در نبردها کسی که جثه بزرگ‌تری دارد، برنده نیست، برنده کسی است که «نبرد بزرگ‌تری» در درونش برپا شده باشد؛ و این تجربه‌ای است که امریکایی‌ها در تمامی جنگ‌های یکصدساله از آن عبرت نگرفته‌اند!

اکنون از یک‌سو گفته می‌شود به‌رغم بسته‌بودن تنگه، تمامی جهان با تمامی ظرفیت به کار تولید نفت است و از شیوخ و همسایگان که تولید خود را افزایش چشمگیر داده‌اند و با کشتی کوچک قاچاق می‌کنند، تا خود امریکا که با ظرفیت کامل تولید می‌کند، در کار بی‌اثر کردن بستن تنگه‌هرمز هستند. از طرفی ایران واقعاً اختلالی شدید در تنگه ایجاد کرده است و یمن پشت دروازه‌های عدن و بالای سر باب است و این یعنی سلطان دو تنگه‌ی راهبردی و بلکه بستن کانال سوئز.

چنین قدرتی در جبهه‌ی مقاومت با اسباب به دست نیامده است و برای حفظ اسباب نیست. انگیزه در جان‌فدایان ایرانی استمرار امر الهی است. اگر دشمنان‌شان را شهوت و قوت خران داده‌اند، آنان را همت و قوت پیغمبران بخشیده‌اند. «انبیا در قطع اسباب آمدند/ معجزات خویش بر کیوان زدند/ جمله قرآن هست در قطع سبب/ عز درویش و هلاک بولهب». اینجا رزمنده و جان‌فدای ایرانی نبردی درون خود دارد که از جنس جدال‌های مادی‌انگارانه‌ی شیوخ و ارباب امریکایی نیست. اگر قطع اسباب می‌بینید، از آن آتشی است که در درون‌شان شعله‌ور شده است. نیک می‌دانیم که قطع اسباب، ترک اسباب نیست. «گر توکل می‌کنی در کار کن/ کشت کن پس تکیه بر جبّار کن».

در این جدال سبب‌سوز آن کسی که نبرد را می‌برد، طرف بزرگ‌تر در مال و منال و دارایی نیست، نبرد را کسی می‌برد که انگیزه‌ی بردنش بزرگ‌تر باشد. انگیزه برای امریکا و شیوخ از حدود ناف بالاتر نمی‌آید. حیات و ممات آنان این‌گونه بوده است. زیاده‌گفتن از آنها قساوت قلب و کدورت زبان می‌آورد.

پس مسئله فراتر از جنگ نامتقارن و مسائل ژئوپلیتیک است که بگوییم ما جنگ را نامتقارن می‌کنیم و بر نقاط ضعف ماشین جنگی قدرتمند دشمنان فرود می‌آییم. دشمن اگر قدرت نظامی دارد، ما قدرت سیاسی داریم که قدرت دینی ماست.

از رئیس‌جمهور امریکا پرسیدند اگر در پایان جنگ «همین افراد و نظام بر سر کار باشند، آیا تو شکست خورده‌ای»؟! و پاسخ داد: «بله شکست خورده‌ام»! ولی او می‌داند که پیروزی ایران حتی به باقی‌ماندن افراد نیست، به باقی‌ماندن آرمان است. و این آرمان تغییردادنی نیست زیرا نبرد جان‌فدای ایرانی برای حفظ جان نیست، هدف او حفظ معنای زندگی است.

جان‌فدای ایرانی قدرت مادی خود را - هرچه که هست - به اراده‌ی سیاسی تبدیل می‌کند و آن هم سیاستی که عین دیانت اوست. و آنگاه اراده سیاسی‌اش را در برابر هزینه‌های جنگ حفظ می‌کند. او معادله‌ی جنگ را از محاسبه‌ی سلاح‌ها و تنگه‌ها و نرخ‌ها فراتر می‌برد و به محاسبه‌ی جان‌ها و انگیزه‌ها می‌رساند؛ جایی که دشمنش در آن زبون است و ناچیز.

جان‌فدای ایرانی ایستادگی را با استقلال، هویت، و باورهای دینی پیوند می‌زند، و این همه را نیز برای خود نمی‌خواهد. مردانگی او مردانگی شیرمردان است. تدبیر و تاب‌آوری او از همین جاست که منبع قدرت می‌شود؛ قدرتی که در محاسبات مادی چرتکه نمی‌اندازد.

اگر در این روزها از مقاومت و ایستادگی سخن می‌گوییم، باید آن را در همین نسبت میان اسباب و معنای فراتر از اسباب فهمید. رزمنده‌ای که جان خود را در کف دست می‌گیرد، از ایمانی نیرو می‌گیرد که هراس از مرگ در آن نیست، و در میدان دیگری در حال نبرد است که در آن ناو و هواپیما نیست.

جان‌فدای ایرانی برای کشتی و حامل و محموله کشتی‌ها نمی‌جنگد. او از این آمدوشدها چیز دیگری می‌طلبد. قدرت دشمن مانند آب درون کشتی است و او قدرتی معنوی دارد که آبی در زیر کشتی است. «آب در کشتی هلاک کشتی است/ آب اندر زیر کشتی پشتی است».

آنچه در دو جنگ و شهادت رهبر شهید و فرماندهان و مردم ایران دیدیم، و آنچه اکنون از ناتوانی دشمن و استیصال او می‌بینیم، با تعابیر دیگر تبیین‌پذیر نیست. جان‌فدای ایرانی «جهاد ابتدایی» کرده است و در اندیشه‌ی جهاد بزرگ‌تر خویش است. «ای شهان کُشتیم ما خصم برون/ ماند خصمی زو بتر در اندرون/ کُشتن این، کار عقل و هوش نیست/ شیر باطن سُخره‌ی خرگوش نیست/ قد رجعنا من جهادالاصغریم/ با نبی اندر جهاد اکبریم/ سهل، شیری دان که صف‌ها بشکند/ شیر آن است آن که خود را بشکند».

این کاری است که ایران و جان‌فدایانش با آن پیروز میدان شده‌اند. و هر تعبیر دیگر ناقص و نارسا و ناروا است.

پرداختن به مسئله فلسطین با ادبیات ناامیدانه خیانت به مقاومت است

● مصطفی شاه‌کرمی | خبرنگار گروه فرهنگی

مهدی کرد فیروزجایی نویسنده و فعال حوزه ادبیات داستانی در گفت‌وگو با «جوان»: ادبیات باید به هر دو موضوع بپردازد؛ هم به جنگ، دفاع و رنجی که توسط ظالم ایجاد می‌شود، و هم به امید و آینده درخشانی که مقاومت می‌تواند برای هر جامعه‌ای رقم بزند. اما نحوه پرداختن به این موضوعات بستگی به این دارد که اهل مقاومت چقدر به ادبیات اهمیت بدهند و ادبیات مقاومت را نهادینه کنند. جشنواره فلسطین خود حرکت بسیار خوب و مثبتی است، اما به تنهایی کافی نیست. ما باید ادبیاتی را گسترش دهیم که در آن رنج، خستگی، ظلم و مظلومیت وجود داشته باشد، اما «ناامیدی» نباشد. باید با ادبیاتی که بر پایه ناامیدی است مبارزه کرد، چراکه چنین ادبیاتی در واقع نوعی خیانت به مقاومت محسوب می‌شود | صفحه ۱۲

آسمان امریکا زمینگیر شد

■ اختلال گسترده در سامانه کنترل ترافیک هوایی امریکا که برخی آن را به حملات سایبری نسبت می‌دهند، هزاران پرواز داخلی و خارجی را برای چند ساعت متوقف کرد و بار دیگر ضعف زیرساخت‌های ارتباطی و هوانوردی این کشور را نشان داد. این توقف که طولانی‌ترین زمینگیری پروازها از زمان حملات ۱۱ سپتامبر به شمار می‌رود، نشان داد که زیرساخت‌های فرسوده هوانوردی و مشکلات کلان امریکا در داخل همچنان لاینحل باقی مانده است، درحالی که دولت ترامپ به‌جای رفع این بحران‌ها، تمرکز خود را بر تقویت زرادخانه نظامی گذاشته است | صفحه ۱۱

هرچه در صنعا بکارید، در ریاض درو خواهید کرد

■ تشدید حملات عربستان به مناطق مختلف یمن با پاسخ‌هایی روبه‌رو شده است که نشان می‌دهد میدان تقابل دیگر به جغرافیای یمن محدود نیست. حملات موشکی و پهپادی نیروهای یمنی به اهداف نظامی، فرودگاه بین‌المللی ریاض و زیرساخت‌های نفتی عربستان پیام روشنی دارد: صنعا می‌خواهد هزینه ادامه فشار نظامی بر یمن را مستقیماً به امنیت و اقتصاد سعودی منتقل کند | صفحه ۱۱

وقتی پول مردم با یک کلیک ناپدید می‌شود

● نیره ساری

«جوان» در گفت‌وگو با دکتر محمدکاظم زارع، دکتر صادق تبریزی و دکتر فاطمه قناد اساتید علم حقوق، مسئولیت بانک‌ها، پلتفرم‌های اینترنتی و شرکت‌های پرداخت در برابر قربانیان کلاهبرداری را بررسی کرده است

صفحات ۶و۷

«خاطراتی از پدرم» تصویری جامع و فراررسانه‌ای از سیدحسن است

● مینا فرقانی/جواد محرمی

بشرا صاحبی، نویسنده کتابی درباره سیدحسن نصرالله در گفت‌وگو با «جوان»: هدف این کتاب، روایت ابعاد دیگری از شخصیت سید، به‌ویژه جنبه‌های خانوادگی و فردی ایشان است و تمرکز چندانی بر فعالیت‌ها و جایگاه سیاسی‌شان ندارد. بنابراین، مطالعه این اثر به‌تنهایی نمی‌تواند شناخت کاملی از شرایط پیچیده زندگی سید به مخاطب بدهد. البته این به معنای نادیده گرفتن این شرایط نیست، چون نویسنده در خلال خاطرات مختلف، به برخی از آنها هم اشاره کرده است | صفحه ۸

یادداشت سیاسی

مصطفی قربانی

ایران از انفعال تا اقتدار

هم‌اکنون برخلاف برهه‌های مشابه در دوره معاصر، نه ایران از موضع ضعف در میز مذاکرات ظاهر می‌شود و نه احدی می‌تواند شرایط خود را بر ایران تحمیل کند و اساساً این ایران است که بابت تأمین شروطش در مذاکرات، طرف مقابل را در معرض فشار قرار داده است | صفحه ۲

یادداشت سیاسی

حسین محمدی اصل

چرا روایت روبیو از «انزوای تهران» فرو می‌ریزد؟

روایت روبیو از پیروزی تحریم‌های یکجانبه بدون جنگ، روایتی ناتمام است؛ نیمی از آن واقعیت‌های میدانی مانند تداوم صادرات نفت ایران، خنثی‌سازی تحریم‌ها و فشار برخی کشورهای اروپایی بر واشینگتن را نادیده می‌گیرد و نیم دیگر را با تهدید نظامی و توهین به مسئولان یک کشور پر می‌کند | صفحه ۲

یادداشت ورزشی

فریدون حسن | دبیر گروه ورزشی

دفاع از بازیکن و داور یا حمایت از هتاکی

دو طرف هتاک درگیری پیش آمده به‌شدت مورد حمایت مدیران بالادستی خود قرار گرفته‌اند. از یک‌سو رئیس کمیته داوران فدراسیون فوتبال اعلام می‌کند کمک‌داور خاطی از کرده خود پشیمان است و به نوعی سفیدشویی دست می‌زند و از طرف دیگر باشگاه استقلال چنان از وینگر متخلف خود حمایت می‌کند که گویی حرکت آسانی اصلاً چیز دیگری بوده است | صفحه ۹